

2011. OKTÓBER 12. SZERDA

Önkéntes versadók

József Attilával – a lelki egészség világnapján

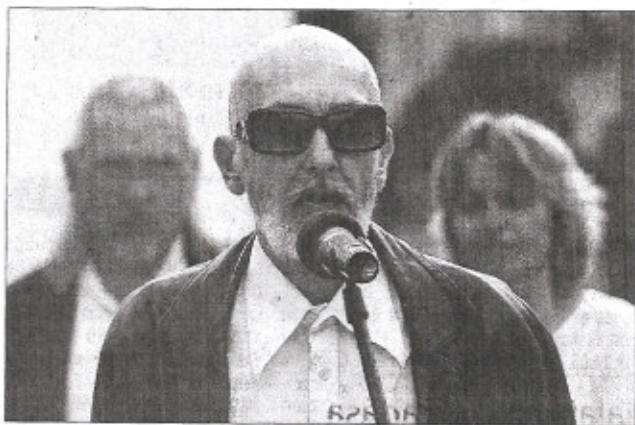
Szentgotthárd (ö) – Sokan csatlakoztak a Nyitnikék-kezdéményezéshez a lelki egészség világnapján. Szentgottháron szolt a József Attila-vers.

A lelki egészség világnapjának célja (1992 óta) a figyelemfelkeltés, a pszichiátriai problémákhoz és a pszichiátriai problémákkal élőkhez kapcsolódó előítéletek lebontása. Hasonló szándékokkal indult útnak a Nyitnikék Magyar Antistigma Kezdeményezés, amelyhez sok szervezet, intézmény csatlakozott az idei világnap alkalmából Budapesten és vidéken; a maguk nemében páratlan (elsősorban kulturális) programokkal.

Köztük van a szentgotthárdi Fővárosi Önkormányzat Pszichiátriai Betegek Otthona is, amely az Ébredések Alapítvány ötlete nyomán szállt be az önkéntes alapon szervezett „Adj egy verset!”-akcióba. Tegnap kora délután benépesült Szentgotthárd főtere: a pszichiátriai otthon lakói és munkatársai, általános és középiskolás szentgotthár-

A gitáros-énekes bevezető után fehér inges, sötét szemüveges férfi lép a közönség elé – a hatalmas Ódával. Kívülről mondja, és nagyon belülről: nem szaval, közöl. Számára a legnemesebb értelemben színházi maszk a vers: általa ő beszél. Hinora Mihály 16 éve él a pszichiátriai otthonban, tagja a kultúrcsoportnak is. Most kicsit meglepte a népes közönség – köszöni a figyelmet. Most félreáll, és ő is figyel.

A „Talán eltűnök hirtelen...” nem biztos, hogy kisdíjaknak való – a „Szeretném, ha vadalmafa lennék...” inkább. A fehér hajú asszony tolószékben olvas, lába helyén hiány: „...öregkorát dús bánat ülte meg...”. A fiatalember dacosan, konokul, kihúzott derékkal süvölti bele az autójába, hogy „Csak az olvassa versemet, aki ismer engem és szeret”, aztán nyílegyenesen elviharzik, hátra se néz. „Le vagyok győzve, győzelem, ha van”, néz föl a mapából a talán negyvenes férfi. Ő tudja, mit beszél. „A megfáradt ember” tétován,

Főnn: Hinora Mihály az Ódával. Lenn: diákok, verskórusban

di diákok (utóbbiak gyakran verskórusban, természetesen tanári kísérettel) József Attila-versekkel váltották egymást a mikrofonnál. („Aki szegény, az a legszegényebb” – József Attila ezt is tudta. Mi meg most már értjük.)

botladozva olvas – a homlokán „igazi”, tetovált csillag.

A kétórásra tervezett „Adj egy verset!”-program fölött derűs, végtelennek tűnő és ártatlanul, kék (törékeny ablak) a szentgotthárdi ég.

FOTÓ: SZENNI DÉTŐ